

[Støhr Johansen.]

anser de 8 t for tilstrækkeligt i dag, men det er jo et spørgsmål, om det er tilstrækkeligt i morgen. Jeg mener i hvert fald, at der bør være en dispensationsbestemmelse. Det kan være, jeg har overset en sådan bestemmelse i lovforslaget; jeg har ikke selv kunnet finde den. Jeg mener, en sådan dispensationsbestemmelse bør administreres af justitsministeriet for ikke at skabe så mange vanskeligheder, som den nuværende dispensationsordning gør.

Et andet område, hvor jeg er en lille smule betænkelig, er den kategoriske fastlæggelse af ejerens ansvar i enhver situation, også i spørgsmålet om læsning af lastvogne. Det er min opfattelse, at man her i dette lovforslag indtager et andet standpunkt, end man gør på andre trafikale områder, idet det, såvidt mig bekendt, er kaptajnen på et hvilket som helst fartøj, der afgør, hvor stor lasten må være, og føreren af et luftfartøj, der har det fulde ansvar for lastens størrelse. Men naturligvis, det er et spørgsmål, som vi kan drøfte nærmere i udvalget, hvor man eventuelt kan få oplysninger om reglerne i andre lande.

Vedrørende strafansvaret er jeg enig i, at der bliver en mulighed for i grove tilfælde såvel at forhøje bøden som i givet fald at idømme fængselsstraf. Ligeledes mener jeg, at ved grov, hasarderet kørsel må der være mulighed for at inddrage kørekortet for kortere eller længere tid, selvom jeg naturligvis må understrege, at det må være meget grove tilfælde.

Det område af lovforslaget, som sikkert vil blive diskuteret mest mand og mand imellem, er bestemmelsen om den frie hastighed. Det glæder mig at kunne konstatere, at justitsministeren har fastholdt den i sit lovforslag. For det første ville noget andet være et tilbageskridt i forhold til den lov, vi vedtog for et års tid siden, men det ville også være et tilbageskridt i forhold til den europæiske lovgivning på dette område. For det andet understreger, som det ærede medlem hr. Victor Gram også gav udtryk for, de tal, som ministeren opgav i sin fremsættelsestale, at ulykkernes antal ikke er vokset i anledning af ophævelsen af hastighedsgrænsen. Der er for mig ingen grund til at gentage de argumenter, som fra tidligere forhandlinger har været

fremført om dette spørgsmål; jeg vil kun anbefale, at man fastholder den frie hastighed med det ansvar, som den frie hastighed pålægger føreren af ethvert motorkøretøj.

Derimod er jeg ikke helt tilfreds med, at justitsministeren, der er personlig tilhænger af fuldt stop ud til hovedvej, ikke har gennemført dette synspunkt i sit lovforslag. Med den ringe færdselskultur, vi har i Danmark, er det efter min opfattelse en nødvendighed, at man har det fulde stop. Jeg synes, at de erfaringer, vi har høstet, siden man gennemførte den frie hastighed, taler herfor, og det ville glæde mig, hvis justitsministerens personlige standpunkt kunne finde genklang ved denne lovs behandling. Jeg vil sige til ham: frisk mod, Antonius, du haver jo intet ondt bedrevet!

Hvad angår spørgsmålet om hovedvejenes gennemførelse i byer, mener jeg, at man må finde sig i, at hovedvejene føres igennem, hvis trafikken skal kunne afvikles. Det er også tilfældet i udlandets byer. Men jeg erkender, at her kan disse skilte om fuldt stop særlig i de større byer være en hindring for trafikken. Jeg mener imidlertid, at man på dette område på en helt anden måde end i øjeblikket bør indføre lyssignaler. Det gør man i udlandet, særlig i England, der som bekendt er det land, der er mønstret på færdselskultur. Der anvender man lysregulering dag og nat, og man træffer lyssignaler ved farlige kryds selv i landsbygader. Det er mit indtryk, at man herhjemme har være altfor lidt tilbøjelig til at bruge lyssignaler, ikke mindst hvor hovedvejen føres igennem en by.

Justitsministeren har iøvrigt i sit forslag fastholdt de lempelser, der blev givet for knallertkørsel sidste år. Jeg er ikke uenig med ham, ikke mindst efter at man har gennemført forsikringstvang, og når justitsministeren nu drager knallertkørerne ind under de paragraffer, der gælder for andre førere af motorkøretøjer, som bliver grebet i spirituspåvirket tilstand, tror jeg, at man nu har fundet frem til en tilfredsstillende ordning af knallertproblemet her i landet.

Derimod mener jeg, at § 73 er helt unødvendig. Det er den, der drejer sig om fastsættelse af antallet af hyrevogne og lillebiler. Jeg mener, det er et indgreb i erhvervsfriheden. Det er en socialiseringsparagraf, som det ikke er nødvendigt at indføre i en